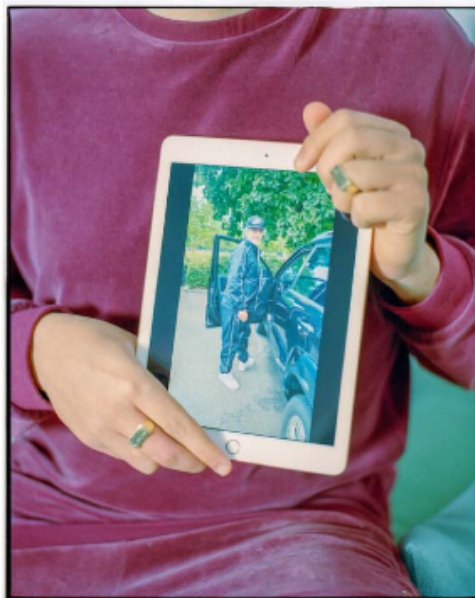

Stijl is niet alleen een persoonlijke keuze, vaak laten we ons ook inspireren door mensen die we bewonderen, of die met hun kleren indruk op ons maken. Wie was jouw eerste stijlicoon en op welke manier lijkt je op hem of haar? Dat vroegen we aan vijf modebewuste mensen. Door **Maya Toebat** Foto's **Eva Donckers**

VOORBEELDIGE MENSEN

— WIE WAS JOUW EERSTE STIJLICOON? —

— 'Ik heb mijn stijl altijd zelf vormgegeven, maar onrechtstreeks heeft mijn vader daarin wel een rol gespeeld. Ik herinner me zijn verschillende kledingfases. Toen ik jong was, droeg hij altijd oversized MC hammer-broeken met drukke prints (*de hurembroeken die populair werden door de rapper MC Hammer, red.*). Die combineerde hij met een hemd en een leren jas. Daarna heeft hij een periode veel kostuums gedragen: geen zakenkostuums, maar coole discopakken. En nu zit hij in een fase waarin hij alleen trainingspakken draagt.'

'Ook ik sta momenteel bekend als de "guy van de tracksuits". Zo heb ik twee jaar geleden een hele zomer tijdens elk optreden een trainingspak gedragen. Ze trekken me aan omdat ze comfortabel zitten, maar ik wil er toch niet slordig uitzien. Ik koop kwalitatieve stukken, ik denk na over hoe ik ze kan stylen. Jasje en broek moeten bij

elkaar passen. In mijn hoofd moet een trainingspak een geheel zijn. Ik gaf vroeger ook kritiek op mijn vader als hij bijvoorbeeld een zwarte broek aanhad met een gele top van een ander merk. Nu let hij er meer op en stuurt hij soms foto's van zijn outfits op Whatsapp.'

'Dit trainingspak hebben we allebei gedragen. Ik had het gekocht en mijn vader vond de fluwelen stof zo leuk dat het lang in zijn kast gehangen heeft. Toen ik het een tijdje geleden bij mijn ouders zag hangen, kreeg ik weer zin om het aan te doen. Het doet me denken aan Italiaans-Amerikaanse maffiafamilies die aan het zwembad een sigaar roken.'

'Toch vond ik de stijl van mijn vader niet altijd zo fantastisch. Als kind vond ik zijn kleren vaak raar. Door ouder te worden, besef ik pas dat zijn outfits juist supercool waren. Witte sokken in sandalen bijvoorbeeld: vroeger vond ik dat mar-

ginaal, maar tegenwoordig zie je het steeds meer. Ook trainingspakken en gekke prints komen terug. Nu is jaren 90-kleding weer hip, maar mijn vader droeg die al toen het moment nog niet rijp was. Dat vind ik wel knap van hem.'

'Hij was ook de enige in onze wijk met zo'n kledingstijl. Dat was niet voor iedereen een normaal gezicht. Maar hij trekt zich totaal niets aan van wat mensen van hem denken. Ik doe dat wel. Toen ik een tijdje geleden bij de VRT was, werd ik door iemand afkeurend bekeken omdat ik een trainingspak droeg. Ik vroeg me meteen af: is dit echt te casual? Krijg ik nu een sanctie? Terwijl ik natuurlijk het volste recht heb om aan te doen wat ik wil.'

**'Als kind vond ik de kleren
van mijn vader vreemd.
Witte sokken in sandalen
bijvoorbeeld: dat was
toen marginaal'**

DJ HAKIM CHATAR draagt bijna
altijd coole trainingspakken,
net zoals zijn vader.

Hakim koos (uit eigen Meerkast): trainingspak: Adidas, slippers: Gucci

'Freddie Mercury toonde me dat je als man een rok of glittervest kunt dragen'

LARS LAGAISSÉ is mede-oprichter van kaartenmerk Kaart Blanche en redacteur van *So Soir Magazine*. Freddie Mercury leerde hem dat je mag opvallen in de massa.

— 'Toen ik heel jong was, kocht mijn moeder mijn kleren. Ze is veel met mode bezig en in mijn ogen is ze altijd een beetje apart gekleed. Ook voor mij koos ze atypische kledingstukken uit, wat niet echt positieve reacties uitlokte bij klasgenoten. Zo werd ik uitgelachen om mijn lakschoenen.'

'Op een bepaald moment begon ik te rebelleren tegen haar stijl. Ik wilde niet meer opvallen en droeg een tijdlang alleen standaardkleren. Tegelijk keek ik als tiener met grote ogen naar videoclippen van David Bowie, Prince en vooral Freddie Mercury. Ik was niet zozeer onder de indruk van hun muziek, maar vooral van hun kledingstijl en hun je-m'en-foutisme. Diep van binnen wilde ik er ook zo experimenteren, maar ik durfde niet uit schrik

voor de reacties van anderen. In mijn hoofd kwam Freddie Mercury ermee weg omdat hij een beroemdheid was, maar met zulke outfits zou ik uitgelachen worden, dacht ik.'

'Ik heb mijn eigen stijl een beetje onderdrukt, tot ik grafische vormgeving ging studeren aan Sint-Lucas in Gent. Van een katholieke middelbare school met een echte dorpsmentaliteit kwam ik terecht in een artistiek milieu in de stad. Daar voelde ik me minder bekeken en daardoor minder geremd. Zo kreeg ik in het middelbaar scheve blikken toegeworpen als ik een beenwarmer rond mijn nek droeg als kraag. Op Sint-Lucas vond men dat helemaal niet raar.'

'Als twintiger begon ik af en toe ook een vrouwelijk stuk te combineren in mijn outfit. Dat

is natuurlijk ook waar Freddy Mercury voor stond, denk maar aan de videoclip van "I want to break free", waarin hij staat te zingen met een snor en een rok. Hij was de eerste die me getoond heeft dat het mogelijk is om als man een rok of glittervest te dragen. En eigenlijk is het absurd dat er zoiets bestaat als mannen- en vrouwenafdelingen. De aansluitende body die ik draag, is bijvoorbeeld van de vrouwencollectie van Zara. Ik hoop dat we evolueren naar een tijd waarin het niet meer raar is om als man bij de vrouwenrekken te gaan kijken of omgekeerd, of waarin die opdeling gewoon niet meer bestaat.'

Lars combineert (uit eigen kleerkast): body: Zara, broek: Olive, ooring: marktje Frankrijk, halssnoer met parels: Atelier Jean, gouden ketting: van mama, verlovingsring: Elsa Lee, schoenen: Mephisto

'Mijn moeder draagt kleren waarin ze zich goed voelt, ook al is ze dan een weirdo'

Modeontwerpster **DORIANE VAN OVEREEM** leerde van haar moeder dat je je eigen stijl mag hebben en dat het niet uitmaakt wat anderen daarvan denken.

— 'Mijn moeder was alleenstaand, dus sleurde ze me mee op al haar uitstapjes. Zo gingen we vaak naar tweedehandsmarkten of dorpjes om stoffen en decoratiespullen op de kop te tikken. Ondertussen leerde ze me wat een Franse zoom is, dat juwelen van glas koud aanvoelen, hoe je verschillende soorten zijde herkent en wat jacquardstof is. Daardoor kon ik al op jonge leeftijd specifieke materialen en afwerkingen herkennen.'

'De liefde van mijn moeder voor oude spullen en kleren is zo groot dat ze enkele jaren geleden een tweedehandswinkel geopend heeft. Daarvoor werkte ze in het restaurant van mijn grootouders, omdat mijn oma wilde dat ze een

job had die iets opbracht. Nu ze eindelijk kan leven van haar passie, is haar droom uitgekomen. Ze was dan ook heel trots op mij toen ik voor mijn passie koos en mode ging studeren aan La Cambre.'

'Hoewel we veel waarden delen, zoals een liefde voor slow fashion, uit zich dat op een andere manier. Mijn moeder heeft een unieke stijl. Ze combineert zoveel patronen en kleuren dat het wat kitscherig wordt. Zo zou ze bij een jaren 80-blouse met brede schouders ook nog een parelsnoer en glitter dragen. Dat is van het goede te veel voor mij. Ik houd ervan om verschillende dingen te combineren, maar dan op een minder opvallende manier. Deze outfit uit

mijn eigen collectie mixt patronen en texturen – de top is viscose en de broek corduroy – maar het blijft toch een geheel.'

'De opzichtige outfits van mijn moeder hebben me wel geleerd dat je trots mag zijn op je eigen stijl. Die is bij mij doorheen de jaren sterk veranderd. Als twaalfjarige droeg ik beige en donkerblauwe basics, daarna had ik een punkfase en tijdens de modeopleiding begon ik nog meer met kleding te experimenteren. Toch kwam het er altijd op neer dat ik trouw probeerde te zijn aan mezelf. Mijn moeder draagt kleren waarin ze zich goed voelt, ook al is ze dan een weirdo of staren er mensen naar haar. Dat heb ik altijd heel inspirerend gevonden.'

Dorane (uit eigen klerkast): blouse en broek: Dorane Van Overeem, wit T-shirt: Vintage Versace Cruise

‘Ik was achttien toen mijn vader stierf, maar de liefde voor mooie kleren houdt hem dicht bij mij’

RENÉE VAN BEURDEN is eigenaar van de modeboetiek Zuid in Antwerpen. Haar liefde voor bijzondere stoffen erfde ze van haar vader.

— ‘Mijn vader was vertegenwoordiger van enkele Franse modemerken en had winkels waar hij kleren en paraplu's verkocht. Zijn kantoor lag vijf huizen verderop en ik ging er heel vaak naartoe. Ik mocht kleren van Parijse tricotmerken showen voor klanten, in de winkel werken, meegaan naar beurzen ...: het was én is mijn lust en mijn leven.’
‘Ik was achttien jaar toen mijn vader stierf, maar de liefde voor mooie kleren en stoffen heeft hem dicht bij mij gehouden. Ik heb ook altijd in de modesector gewerkt. Ik heb een tijdje mijn eigen label ‘Zuid’ gehad. Omdat ik geen patronenkennis had, knipte en plakte ik alles aan elkaar. Ik werkte samen met producenten in India, wat ik echt fantastisch vond. Ik kon er zijde en katoe-

nen stoffen kiezen en zelf laten inkleuren. Mijn vader was ook dol op Indische stoffen. Hij is eens na een reis naar India teruggekomen met een schip bomvol stoffen. Daarmee zijn we nog jaren toegekomen.’

‘Mijn vader heeft mij de ogen geopend voor kwaliteitsvolle materialen. Hij was heel gevoelig voor kleuren en leerde me dat de tinten van honderd procent natuurlijke stoffen, zoals kasjmier, veel verfijnder zijn. Ik heb het gevoel dat ik via hem veel kennis heb opgedaan die ik niet zou kunnen benoemen, maar die ik ergens in me draag. Het voelt heel natuurlijk voor mij om met kleren om te gaan.’

‘Deze outfit doet me aan mijn vader denken en is toch ook echt “ik”. Ik zie hem nog zo voor me

in zijn camelkleurige vesten. Ook de eenvoud en het sportieve in mijn stijl heb ik van hem. Net zoals mijn vader wil ik er niet opgetut maar toch verzorgd uitzien. Zo droeg hij bijna altijd kasjmieren truien, zelfs als hij ging vissen. Hij ging tennissen in een V-halstrui en een witte broek. Ook de gevoelsmatige kant van kleding deel ik met hem. Met het ouder worden vind ik het steeds belangrijker om in mijn winkel niets te verkopen dat niet goed voelt voor de klanten. Je mag al eens iets gek doen en drie felle kleuren met elkaar combineren, maar je kleding moeten wel passen bij je gemoed van die dag. Dat had mijn vader ook. Hij was een heel gevoelige, zachte man.’

Renée draagt (uit eigen klerkast) kleding van Tafa

'Oma droeg zelfs hakken om in de tuin te werken'

JASMIJN VERLINDEN is freelance brandarchitect en de drijvende kracht achter de #ikkoopbelgisch-campagne. Ze kreeg de passie voor schoonheid van haar oma.

— 'Mijn oma – mamie – is twee jaar geleden gestorven. Veel van mijn mooiste jeugdherinneringen spelen zich af bij haar thuis. Ze woonde tegenover mijn ouders, dus vroeger gingen mijn zus en ik elke dag een uurtje op bezoek. Dan keken we soms tv, maar evengoed mocht ik snuisteren in haar oude beautycase vol nagellak en lipstick. Dat vond ik super.'

'Mijn oma zag er op elk moment van de dag piekfijn uit. Ze droeg zelfs hakken als ze in de tuin aan het werken was. Ze genoot er vooral van om haar kleren, juwelen, tas en schoenen op elkaar af te stemmen, want ze stelde haar outfits altijd samen in één kleur. Ik mix veel meer, maar zij heeft mij wel doen beseffen wat voor gevoel kleuren kunnen overbrengen. Omdat ik daar altijd blij van werd, dacht ik: als ik zelf meer kleur draag, heb ik dat gevoel de hele tijd. Hetzelfde met leuke prints. Mijn oma

hield van luipaardprints, wat misschien fout klinkt, maar ze stylede ze op een goede manier. Toen ik deze jurk zag, moest ik meteen aan haar denken.'

'Mamie hield van het totaalplaatje, met mooie kleren én accessoires. Dat laatste is bij mij lang naar de achtergrond verdwenen, maar de afgelopen jaren ben ik meer op haar gaan lijken. Zo had ik als twintiger niets met juwelen, maar toen ik een tijdje bij Wouters & Hendrix werkte, groeide mijn interesse. Nu draag ik altijd juwelen, waaronder mijn oma's verlovingsring. Die geeft me zelfvertrouwen als ik presentaties moet geven. Ik droeg ook lang geen handtassen, tot ik een aantal jaar geleden als freelancer begon te werken voor het tassenmerk Lies Mertens. De liefde voor tassen en juwelen die ik dankzij mijn oma heb ontwikkeld, is dus weer komen bovendrijven.'

'De passie voor esthetiek uitte zich bij mijn oma vooral in haar kleding, maar ik heb dat in mijn hele leven doorgetrokken. Ik heb kunstgeschiedenis gestudeerd en ik probeer me op alle vlakken te omringen met mooie spullen en kleuren, ook in mijn interieur bijvoorbeeld. Wat kleding wel bijzonder maakt, is dat je daarin elke dag schoonheid kunt vinden. Ik krijg echt energie van een outfit die past bij mijn dag. Dat had mamie ook: kleding was voor haar een manier om zich uit te drukken en zich goed te voelen. Ze gaf me dus nooit stijltips, maar moedigde me juist aan om mijn eigen ding te doen. Zo was het een vast ritueel om een modeshow te doen bij haar nadat we waren gaan shoppen. Op een bepaald moment hield ik van sneakers en baggy broeken. Zij zou dat zelf nooit gedragen hebben, maar ze zag hoeveel energie ik daaruit haalde en vond het geweldig.'

Jasrijn draagt (uit eigen kleerkast): jurk: Caroline Bosmans, schoenen: Ellen Verbeek,
juwelen: Wouters & Hendrix, ring aan linker ringvinger: een erfstuk van 'mamie'